

§ 13. Uchwałę niniejszą stosuje się również do zwolnionych ze służby wojskowej podoficerów nadterminowych.

§ 14. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom: Obrony Narodowej, Pracy i Opieki Społecznej, Finansów, Kontroli Państwowej oraz innym zainteresowanym ministrom i kierownikom urzędów centralnych.

§ 15. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 17 sierpnia 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak

968

ZARZĄDZENIE Nr 263 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 21 września 1956 r.

w sprawie przekazania Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” niektórych szkół zawodowych przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego.

W celu zapewnienia centralom spółdzielczym i zrzeszonym w nich spółdzielniom stałego dopływu odpowiednio wykwalifikowanych kadr zarządza się, co następuje:

§ 1. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego przekazuje Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” następujące szkoły zawodowe:

- 1) Technikum Handlowe Ministerstwa Handlu Wewnętrznego w Elku wraz z internatem,
- 2) Technikum Handlowe Ministerstwa Handlu Wewnętrznego w Jarosławiu,
- 3) Technikum Handlowe Ministerstwa Handlu Wewnętrznego w Legnicy,
- 4) Technikum Handlowe Ministerstwa Handlu Wewnętrznego w Łowiczu,
- 5) Technikum Handlowe Ministerstwa Handlu Wewnętrznego w Olkuszu,

6) Technikum Handlowe Ministerstwa Handlu Wewnętrznego w Szczecinku wraz z internatem,

7) Technikum Handlowe Ministerstwa Handlu Wewnętrznego w Tczewie.

§ 2. Komisje do przeprowadzenia czynności związanych z przekazaniem szkół powołuje Minister Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Prezesem Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

§ 3. Użytkowany dotychczas przez szkoły zawodowe, o których mowa w § 1, majątek trwały (ruchomy i nieruchomy) zostaje przekazany Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w bezpłatne użytkowanie.

§ 4. Przejęcie szkół, o których mowa w § 1, powinno nastąpić do dnia 1 października 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. T. Gede

969

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO

z dnia 17 września 1956 r.

w sprawie recept skazania spirytusu.

Na podstawie § 2 ust. 1 i § 3 ust. 2 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 19 marca 1955 r. w sprawie obrotu spirytusem i skazania spirytusu (Monitor Polski Nr 29, poz. 280) zarządza się, co następuje:

§ 1. Recepty środków skażających, służących do otrzymania denaturatu oraz spirytusu do celów napędowych, zatwierdza na wniosek Centralnego Zarządu Przemysłu Spirytusowego Minister Przemysłu Spożywczego.

§ 2. 1. Recepty innych niż wymienione w § 1 środków skażających ustala się w załączniku do zarządzenia.

2. Środki skażające nie przewidziane w załączniku do zarządzenia oraz szczególne środki skażające, przewidziane w tym załączniku, lecz w ilościach mniejszych od podanych w załączniku, wolno stosować tylko za zezwoleniem Ministra Przemysłu Spożywczego.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Spożywczego: M. Hoffmann

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Spożywczego z dnia 17 września 1956 r. (poz. 969).

RECEPTY SZCZEGÓLNYCH ŚRODKÓW SKAŻAJĄCYCH PRZYPADAJĄCE NA 100 LITRÓW SPIRYTUSU 100°

1. Do wszelkich celów niekonsumpcyjnych stosuje się nie mniej niż:

3 litry spirytusu drzewnego lub

3 „ benzolu, lub

3 „ toluolu, lub

3 litry ksylolu, lub

3 „ benzyny, lub

3 „ acetonu, lub

1 litr olejów ketonowych, lub

1 „ zasad pirydynowych, lub

2 litry terpentyny.